

дитина після досягнення вісімнадцяти років (так держава піклується про високий рівень освіченості своїх громадян). Отже, повнолітня дитина матиме можливість вільно обирати майбутню професію незалежно від свого соціального становища.

Череватюк О.
НТУ «ХП»

ПОЗИТИВНІ й НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ ЗАНЯТТЯ БОЙОВИМИ ВИДАМИ СПОРТУ

Спорт – це засіб саморозвитку й самовиховання, самовираження, спосіб досягти певних вершин і цілей, це те, що приносить радість і задоволення (якщо людина займається ним добровільно). Заняття спортом має такі позитивні наслідки, як поліпшення стану здоров'я, гарна фігура, відмінний настрій. Серед негативних наслідків заняття спортом можна відмітити ризик отримати травму, фінансові витрати, можлива недостатня кількість часу для більш важливих занять (навчання, робота тощо).

За останні 20 років в Україні високої популярності набули бойові види спорту – спеціальні комплекси техніки і прийомів для самозахисту. Найбільш поширеними з них є карате, дзюдо, муай-тай, тхеквондо, бокс, кікбоксинг. Вони мають на меті фізичне й духовне вдосконалення людини. Зміст цих двох головних видів підготовки має бути тісно пов'язаний між собою. Зростання популярності таких видів спорту зумовлено прагненням людини до самозахисту в ситуаціях ризику, спираючись тільки на власні сили, без утручання інших організацій, відповідальних за безпеку. Приваблює в бойових видах спорту їх філософія, яка навчає застосовувати силу правильно й обґрунтовано, виховує людину вольовою, розсудливою, терплячою та відповідальною. До переваг бойових мистецтв належать можливість знайти однодумців, які підтримують ті самі норми й цінності, мають схожий світогляд. Бойові мистецтва допомагають здолати будь-які конфлікти не шляхом застосування грубої сили, а філософією витримки та самоконтролю. Ці якості допомагають у майбутньому у професійній діяльності, сімейних відносинах, повсякденному спілкуванні.

Чоловіки та жінки можуть мати свої специфічні мотиви для занять бойовими видами спорту. Як правило, чоловіки починають заняття в підлітковому віці, бажаючи самовиразитися, виділитися, покращити стан здоров'я та зовнішність, виплеснути агресію. Жінкам заняття бойовими мистецтвами дає змогу виділитися з-поміж інших, познайомитися з чоловіками, які мають схожі інтереси, ведуть здоровий спосіб життя, тому що серед спортсменів-бійців переважну більшість становлять чоловіки. Заняття цими видами спорту допомагають ліквідувати дефіцит спілкування й одержати почуття «належності до групи», збільшити повагу навколишніх, стати майстром спорту й обрати професію (стати професійним тренером).

До можливих негативних наслідків заняття бойовими мистецтвами належать: отримання травм; формування надмірної самовпевненості, яка заважатиме індивіду в стосунках з іншими членами суспільства; зростання агресивності, що може негативно вплинути на життя індивіда; наявність у бойових мистецтвах жорсткої ієрархічної системи навчання й суворої дисципліни, що привчає людину до беззаперечного підпорядкування, що добре на початкових етапах, але перешкоджає його самостійному прийняттю рішень, коли вона доходить до рівня інструктора.

Отже, бойові мистецтва змінюють характер людини, навчають її мужності, витримці, самоконтролю, умінню захищатися, збільшують упевненість у власних силах, що обов'язково стане в нагоді в інших сферах суспільного життя. Найголовніше тут – це знайти «золоту середину», щоб упевненість не переросла в агресію, а захист – у спробу за допомогою сили досягти своєї мети. Саме в цьому випадку заняття бойовими мистецтвами буде приносити користь як особисто спортсмену, так і суспільству взагалі.

Шишкин А.
НТУ «ХПИ»

СОЦИАЛЬНОЕ ПРОИСХОЖДЕНИЕ И ЖИЗНЕННЫЙ УСПЕХ

Картинки мелькали, как в немом кино. Голодное детство. Переезд в столицу. Отец, который вынужден был больше двух часов идти пешком

до работы, чтобы экономить деньги. Работа на заводе... В реальность Тадао Касио вернули аплодисменты на церемонии, посвященной юбилею его известной во всём мире компании «Casio Computer Co., Ltd», производящей калькуляторы, часы, фотокамеры и т. д. Значит, бывает, что яблоко падает далеко от яблони. И подобные случаи широко известны: Г. Уэллс, М. Ломоносов, Наполеон, Дж. Рокфеллер, Г. Форд, Б. Гейтс, Ст. Джобс и др. И знаем мы о них, потому что они – не норма, а исключение из правил. Среднему гражданину, как считает А. И. Кравченко, за жизнь редко удается подняться сразу на несколько ступеней социальной лестницы.

С давних пор люди обращали внимание на случаи, когда человек «низкого происхождения» добивался успеха. Яркий тому пример – народные сказки, где бедный становится богатым, а бедная падчерица – принцессой. В фольклоре закреплён огромный опыт народа. Значит, возможно, чтобы «низкое» социальное происхождение не мешало достичь успеха в жизни. Как же связаны социальное происхождение и жизненный успех?

Учёные дают, как правило, такое определение: социальное происхождение – признак, характеризующий связь индивида с социальной группой. Эта связь сохраняется на начальных этапах социального становления личности.

Для понятия «жизненный успех» в науке нет единого определения, так как само понятие очень сложное и противоречивое. Учёные-социологи указывают, что, с одной стороны, успех субъективен, поскольку каждый имеет своё представление об успехе: для кого-то это деньги, для кого-то – семья, для кого-то – возможность самореализоваться, а с другой – успех объективен, так как обусловлен социальными стереотипами успешности.

В выделенных исследователями факторах, позволяющих одному человеку достичь больших успехов, чем другому, т. е. в факторах индивидуальной мобильности, социальное происхождение стоит на первом месте: социальный статус семьи, уровень получения образования, национальность, физические и умственные способности, внешние данные, получение воспитания, место жительства и т. д. Но большая часть этих факторов, пусть косвенно, но всё равно связана с социальным происхождением.

ем. Качество образования, развитие физических и умственных способностей, получение воспитания – всё это выше в семьях, занимающих более высокую ступень на социальной лестнице (в связи с объективными финансовыми, культурными, социальными условиями). Конечно, добиться успеха легче тому, кто родился в благополучной, состоятельной семье. Но целеустремленность, трудолюбие помогают преодолеть неблагоприятные «стартовые» условия.

И сейчас важен вывод, сделанный П. Сорокиным еще в 1927 г.: большинство людей начинают свою трудовую карьеру на одинаковом с родителями социальном уровне. По данным социологов, поднимаются из рабочих в средний класс или выше 10 % американцев, 7 % японцев и голландцев, 9 % англичан, 2 % французов, немцев и датчан, 1 % итальянцев.

Данные проведенного мной простейшего социологического исследования среди студентов (50 человек) практически не отличаются от данных учёных-социологов: 92 % студентов считают, что социальное происхождение связано с жизненным успехом, 8 % связывают успех с личными качествами человека. Большинство опрошенных (78 %) главным критерием успеха считает материальное благополучие. Ведущими критериями также называются наличие счастливой семьи и детей (66 %), хорошей работы (60 %), друзей (50 %).

У меня социальное происхождение ассоциируется с трамплином: большинство лыжников с трамплина одной высоты прыгает примерно на одинаковое расстояние. Но бывают случаи (если помогает ветер, или спортсмен в хорошей форме, или просто повезло), когда лыжник улетает далеко вперед и добивается успеха. Нужно стремиться улетать далеко вперед!

Ярошенко Е.
НТУ «ХПИ»

ПІРСИНГ ЯК ЕЛЕМЕНТ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ

У наш час пірсинг став дуже популярним і актуальним явищем. В усьому світі відомо про цей вид боді-арту, що переважно полягає у проколюванні ділянок тіла для фіксації прикрас в утворених каналах.

Залежно від критеріїв пірсинг буває:

1) за глибиною проколу: поверхневий і глибокий; 2) за кількістю проколів: одиночний і множинний; 3) за анатомічною частиною тіла, у якій зроблено пірсинг: голови та шиї; тулуба; рук і ніг; статевих органів і промежини; 4) за гендерними ознаками: чоловічий; жіночий; гендерно-нейтральний; 6) за часом наявності прикраси в місці проколу: постійний; тимчасовий; 7) за часом виникнення: традиційний і сучасний (новітні техніки та прикраси).

Цей вид боді-арту відомий здавна і є одним з найстаріших способів прикраси тіла. Крім того він, міг мати ще релігійне, магічне й інформативне значення. Зараз існує безліч інших можливостей виділитися та звернути на себе увагу, тому постає питання, чому пірсинг став таким популярним за останні 20 років?

Причини, щоб зробити собі прокол, можуть бути найрізноманітнішими. Більшість людей мотивує це бажанням прикрасити себе, щоб справити певне враження або створити якийсь образ. Деякі роблять проколи з релігійних чи духовних міркувань, інші хочуть самовиражатися в такий спосіб, бажають поліпшити сексуальні відчуття, підтвердити свою належність до окремої субкультури або висловити протест проти неї, прагнуть виділитися із «сірої маси», бути не таким, як усі.

Статистика свідчить, що найчастіше пірсинг роблять підлітки, молоді і творчі люди. Але якщо подивитися за статевою належністю, то представниці жіночого роду прикрашають своє тіло проколами частіше, ніж чоловіки.

В Україні поширений насамперед «традиційний» пірсинг мочок вуха і вушних раковин. На другому місці за популярністю – пірсинг носа. Далі йде пірсинг язика, щік, брів, пупка, брейн-пірсинг, тоннелі в губі, пірсинг інтимних місць.

Звісно, прикраси на тілі – це гарно, але вони можуть мати й негативні наслідки. Узимку, коли дуже холодно, власник металевої сережки на обличчі та в носі ризикує завдати шкоди через її примерзання до шкіри. При цьому зникає вся естетична краса. У професійної діяльності керівни-

цтво, колеги або клієнти не завжди поділяють естетичні смаки прихильників пірсингу, можуть ставитися несерйозно й не поважати, не довіряти. З віком людина бажає змінитися, здобуваючи нові статуси й ролі, та витягує сережку, де б та не була. На її місці може залишитися слід, рубець.

Якщо подивитися з медичного погляду, то пірсинг може призвести до нагноєння ранки, зараження через кров різними (зокрема смертельними) захворюваннями під час використання необроблених інструментів, зараження безпосередньо крові, можна також заробити параліч окремих ділянок тіла.

Пірсинг – дуже актуальний елемент сучасної культури. Наші предки здавна знайшли йому застосування в релігійних цілях, але зараз ми робимо проколи зовсім з іншою метою: естетичною, комунікативною, ідентифікаційною та символічно-знаковою. Напевно, пірсинг буде існувати й надалі, бо ніхто не може заперечити людині зробити собі прокол на будь-якій частині тіла. Висновок з усього вищесказаного: перед тим, як зробити пірсинг, варто добре подумати про його наслідки.